

dwars

STUDENTENBLAD UNIVERSITEIT ANTWERPEN

**VIJFTIGSTE EN LAATSTE
VERKENNINGSDAGEN?!**

**DE ACADEMISCHE OPENING:
"GOEDE RECEPTIE"**

**ONTDEK HET SOLAR BOAT
TEAM VAN UANTWERPEN**

hoofredacteur	Lina Goethals
adjunct- hoofredacteur	Bjorn De Busschere
redactiesecretaris	Liesbeth Brusselmans
redactie	Bjorn De Busschere Jana Geets Laura Aerts Liesbeth Brusselmans Lina Goethals Maxwell Vormezele Noor Vets Thijs van Dam
poëzie	Lotte Mertens
eindredactie	Jana Geets (verantwoordelijke) Lotte Mertens (verantwoordelijke) Bjorn De Busschere Fien Verberckmoes Henrik Van Overvelt Katoo Knecht Laura Aerts Lina Goethals Léah De Roy Merel Naudts Stien Loos Willem Cretskens
beeld	Rabiathou Jalloh (verantwoordelijke) Anne-Marie Dimitrov Bjorn De Busschere Ezri Hofstede Lina Goethals Mila de Jager Silke Ramaekers
cover & back	Welvarende Weldoener
lay-out	Lena Vercammen (verantwoordelijke) Bjorn De Busschere Liesbeth Brusselmans Lina Goethals Thijs van Dam
PR	Laurens Verhaegen (verantwoordelijke)
sociale media	Anne-Marie Dimitrov (verantwoordelijke) Bjorn De Busschere Jana Geets
boekhouding	Bjorn De Busschere
IT	Froomle (extern)
drukkerij	Gazelle
met dank aan	Elena Ceuppens Julie Vanstraelen

dwars is het redactioneel onafhankelijk studentenblad van Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. Het magazine verschijnt minstens drie keer per semester en wordt gratis verdeeld op de campussen van UAntwerpen. Op www.dwars.be vind je met stevige regelmaat nieuwe content. Dit nummer werd afgesloten op 27/09/2026.

Vragen, opmerkingen en suggesties alsook lezersbrieven zijn van harte welkom. Anonieme brieven komen niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen. Gelieve niet te sluikstorten.

Oplage: 1.500 exemplaren. V.U. Lina Goethals, Prinsesstraat 16, 2000 Antwerpen

adverteren@dwars.be contact@dwars.be werving@dwars.be

MIJN NIEUWE ALTER EGO

Zoals zovelen begin ik dit jaar aan een nieuwe richting: mijn eerste jaar Filosofie. Dat betekent dat ik een nieuw alter ego mag verzinnen voor iedereen die me nog niet kent, inclusief jullie, de lezers. Aangezien dit mijn eerste solo-editoriaal is, stel ik mijn nieuwe zelf maar ineens voor.

Vanaf nu mag je me inbeelden in een te dikke coltrui, met een tas zwarte instantkoffie die eigenlijk al te koud is om nog lekker te zijn. Mijn boekenkast zit plots vol met Nietzsche en Kant, van wie ik vroom zal beweren dat ik hun teksten begrijp, ook al zoek ik na pagina twaalf stiekem een samenvatting op die waarschijnlijk geschreven is door een middelbare scholier.

Mijn nieuwe handelsmerk? Op alledaagse vragen antwoorden met een diepe zucht en een wedervraag. Ongetwijfeld een ramp voor mijn vrienden, maar hopelijk een verrijking voor dit studentenblad.

Maar even serieus: uiteindelijk hoeft je geen rol te spelen. Een nieuw academiejaar voelt sowieso als een goed excuus om met een schone lei te beginnen. Mijn doel is simpelweg leren, mijn blik verruimen en diepgang toevoegen aan wie ik ben. Daarom kies ik er dit jaar voor om schaamteloos te twijfelen, alles te bevragen en mezelf te verliezen in mijn gedachten.

Verwacht van mij dit jaar geen pasklare antwoorden of verhelderende waarheden, maar een flinke dosis verwondering (en af en toe een vage of obscure zin die eigenlijk niets betekent). Of dit alter ego standhoudt tot de examens in januari, valt nog te bezien.

Mocht mijn filosofisch getwijfel je nog niet genoeg aan het denken hebben gezet, dan doet de rest van deze editie dat ongetwijfeld wel. Zo staan we op pagina 24 stil bij de Wereld Suicidopreventiemaand en kan je je op pagina 22 het hoofd breken over de absurde Ig Nobelprijzen. Voor wat meer praktische info vind je op pagina 16 hoe je de weg vindt op Campus Drie Eiken, terwijl we op pagina's 4 en 8 meevieren met vijftig jaar Verkenningsdagen en de opening van het academiejaar.

Xxx
Lina Goethals, **hoofredacteur**

8 academische opening

11 beroertes

14 Solar Boat

16 EHBCDE

18 inclusief eten

22 Ig Nobelprijs

24 Wereld Suïcidepreventiemaand

26 RUBI cultuurkalender

27 boekrecensie

28 puzzels en memes

32 poëzie

34 het laatste woord

INHOUD

4 vijftig jaar Verkenningdagen

Vijftig jaar lang kwamen eerstejaars samen op de Verkenningdagen om elkaar en de unief te leren kennen. Hoe ging het eraan toe? En zijn de verhalen echt zo spectaculair? *dwaars* duikt in de geschiedenis van vijftig jaar kennismakingsvertier.

DE VERKENNINGS-DAGEN: VIJFTIG JAAR OVERNACHTEN MET EERSTEJAARS

📍 Thijs van Dam 📷 Bjorn De Busschere 🗣️ Liesbeth Brusselmans

Toen Paul Eylenbosch in 1976 met 74 eerstejaars naar Essen trok voor een weekend 'in kampstijl', kon niemand vermoeden dat daar een traditie voor de volgende vijftig jaar zou ontstaan. Na twee jaar in Essen en 48 jaar op de Hoge Rielen in Kasterlee krijgen de Verkenningdagen nu een nieuwe wending: vanaf volgend jaar geen slaapzakken meer. Hoe groeide dat eerste kamp uit tot een vaste waarde voor generaties studenten? En hoe gaat het nu verder? **dwaars** duikt in vijftig jaar Verkenningdagen.

Vanuit de parochieraad, de voorloper van de Pastorale Dienst, kwam het idee om nog voor de eerste lesdag met eerstejaars op pad te gaan. Hoe het eerste jaar verliep? "Bijzonder primitief", vertelt Paul Eylenbosch, die destijds als 22-jarige TEW-student en pastoraal medewerker gezien kan worden als een van de initiatiefnemers. "Zelfs in tenten", voegt hij toe. "Samen met het college van het Eucharistisch Heilig Hart in Essen was afgesproken dat we activiteiten mochten doen." Het doel? "De anonimiteit doorbreken. Het idee was simpel: eerstejaars met behulp van ouderejaars kennis laten maken met het reilen en zeilen van de unief, destijds nog UFSIA."

Net als dit jaar gebeurde dat vijftig jaar geleden ook tijdens een driedaagse. "Het eerste deel is: wie ben je en waar kom je vandaan? De tweede dag gaat over: waar gaan we naartoe? Het studentenleven wordt geëvoceerd. De derde voormiddag: waar ga en sta ik? Waarvoor wil ik me engageren? Met wie vorm ik een clubje?" Met die gedachten werd het programma samengesteld, iets wat jaren later nog steeds herkenbaar is.

Iets wat de laatste jaren echter minder herkenbaar is, is Paul Eylenbosch' inspiratie 'Ik drink op de mensen' van de Nederlandse cabaretier Paul van Vliet. Doorheen de jaren las hij dat steeds tijdens de slotkring voor. "Als de studenten echt mijn voeten uitgehangen hadden, las ik het niet", verwijzend naar ouderejaars die enkel meegingen om te drinken. "Als je alleen maar kan drinken, ga dan naar huis, maar ik ga het niet lezen. Verdwijnt!", zegt hij. "Gelukkig is dat niet vaak voorgekomen."

"Wat we deden was levend leren, een ervaringsgericht vormingswerk. Als je een driehoek tekent met een cirkel daarrond, is de wereld de omgeving. De eerste hoek van de driehoek is 'ik', de tweede hoek 'wij' en de derde 'wat wil ik met anderen in de wereld doen vanuit mijn studie?' Dat is eigenlijk een korte samenvatting van de Startdagen." Startdagen? Ja, Startdagen. In 1976 heette wat we vandaag de Verkenningdagen noemen 'Contactweekend voor eerstejaars'. In de jaren die volgden, noemde men het Startdagen en uiteindelijk, door de vorming van UAntwerpen door de fusie van drie Antwerpse universiteiten RUCA, UFSIA en UIA, veranderde de naam naar Verkenningdagen, jawel.

De driedaagse was meteen een succes. In het verslag van de parochieraad van 29 september 1976 staat geschreven: "Het WE overtrof alle verwachting, zowel naar aantal als naar inhoud." Het verliep "zoals voorzien. Het plenum van zaterdagavond werd verschoven naar zondagmorgen en vervangen door volksdansen die een groot succes kenden." Het kopje 'evaluatie' werd gevolgd door 'in die geest en sfeer doorgaan'.

verandering

Doorheen de jaren is de essentie hetzelfde gebleven. In 1978, twee jaar na de eerste reeks, maakten de tenten in Essen plaats voor gebouwen op de Hoge Rielen. Gert Van Langendonck, die samen met Ken Hendrickx en Tinne Nijs instaat voor de organisatie van de afgelopen edities: "De stijl is wel veranderd. Het bezinnende aspect, dingen die altijd in vraag worden gesteld, werd alsmaar losser. Het groepsbevorderende, het sociale, het feesten en de studie-informatie werden belangrijker. Waar wil ik naartoe met mijn leven? Waarom heb ik deze studiekeuze gemaakt? Dat soort vragen worden minder en

minder gesteld. Terwijl dat wel een belangrijk aspect is van de studiekeuze, want dat is ook een levenskeuze, maar mensen zitten daar niet altijd op te wachten. In het nieuwe programma kunnen mensen daar wel voor kiezen, dat is dan complementair aan het brede – wat vlakke – onthaal."

"De zeden zijn ook veranderd", vertelt Gert. "Vroeger was het perfect normaal dat een ouderejaars en een eerstejaars zich tot elkaar aangetrokken voelden en op de TD iets anders deden dan dansen, maar nu valt dat radicaal onder grensoverschrijdend gedrag. Als ouderejaars sta je in een gezagspositie. Tijden veranderen." Hetzelfde geldt voor alcohol. "In het begin was er geen water op de cantus. Nu is het ondenkbaar om enkel bier aan te bieden."

Het programma is, zoals gezegd, weinig veranderd. "De Drie Wijzen' is er als laatste uitgegooid. Proffen vertelden fictieve en echte verhalen over iets wat ze hadden meegemaakt, vaak gerelateerd aan de unief", vertelt Tinne. Ken voegt toe: "De hoofdinsteek was dat eerstejaars dan zagen dat proffen en assistenten ook maar mensen waren."

Het klinkt allemaal leuk, dus waarom zou het stoppen? "Het aantal inschrijvingen is te laag, net als de kwaliteit van de gebouwen", begint Gert. "De meerwaarde om naar ginder te trekken is weggevallen. (Wel voor jeugdbewegingen, maar niet voor studenten van een gezegende instelling als de onze.) De prijzen van de Hoge Rielen zelf zijn ook gestegen, net als die van de bussen en de maaltijden." Gert ziet bovendien een zwakte in de overnachtingen. Net de studenten met minder sociaal kapitaal die een kennismaking het hardst nodig hebben, bereik je er volgens hem minder makkelijk mee. ▶

mooie momenten

Wanneer we Eylenbosch vragen naar zijn mooiste herinnering aan de Startdagen, vertelt hij nostalgisch over iets wat zijn toenmalige collega Ann Van Engeland georganiseerd had: "De bijeenkomst voor twintig jaar Startdagen. Ik wist op voorhand niet dat dat ging gebeuren. Dat was een mooi eerbetoon." Hij voegt toe: "Er zijn zelfs oud-studenten die me jaren na de Startdagen vragen of ik peter wil zijn van hun kindje. Als iemand zegt dat die aan dergelijke initiatieven deugd heeft beleefd, dan verguldt dat mijn inspanningen."

Gert antwoordt op dezelfde vraag: "Alle ondeugende verhalen houd ik voor mezelf", lacht hij. "Niet dat dat er zoveel zijn", voegt hij toe om speculaties tegen te gaan. "Het jaar dat we lichtjes in de bomen hebben gehangen, toen was plots die duisternis rond gebouw 35 weg – het was plots een festivalweide. Dat hadden we misschien tien jaar eerder moeten doen", blikt Gert terug. "Ik ben mezelf aan het censureren. Niet alles wat 's nachts in een bos gebeurt, wat eigenlijk heel goed meevalt, moet verteld worden."

wat nu?

Na twee jaar kamperen en 48 jaar Hoge Rielen is het tijd voor iets nieuws. Maar wat? "Het moet niet blijven. Ik versta wel dat het niet vanzelfsprekend is om op een bus te stappen en in de bossen van de Kempen te gaan", oordeelt Eylenbosch. Gert vult aan: "Het is niet het einde van de Verkenningdagen, het gaat verder in een andere gedaante." Hij is ook zo vrij om ons van wat organisatorische wijsheid te voorzien: "Het is belangrijk dat het over de faculteiten heen georganiseerd blijft, zo blijft het onafhankelijk van de inspiratie van de faculteiten. Net als het essentieel is dat de inhoud en het werk grotendeels door studenten gedragen worden. Enkel als de universiteit, de ouderejaars en de clubs samenwerken, bereik je dat. Als je de clubs alles alleen laat doen, komt het accent op het feestende studentikoze. Als je de universiteit laat doen, wordt het een lezing in een aula. Het is die wisselwerking over de faculteiten heen die de

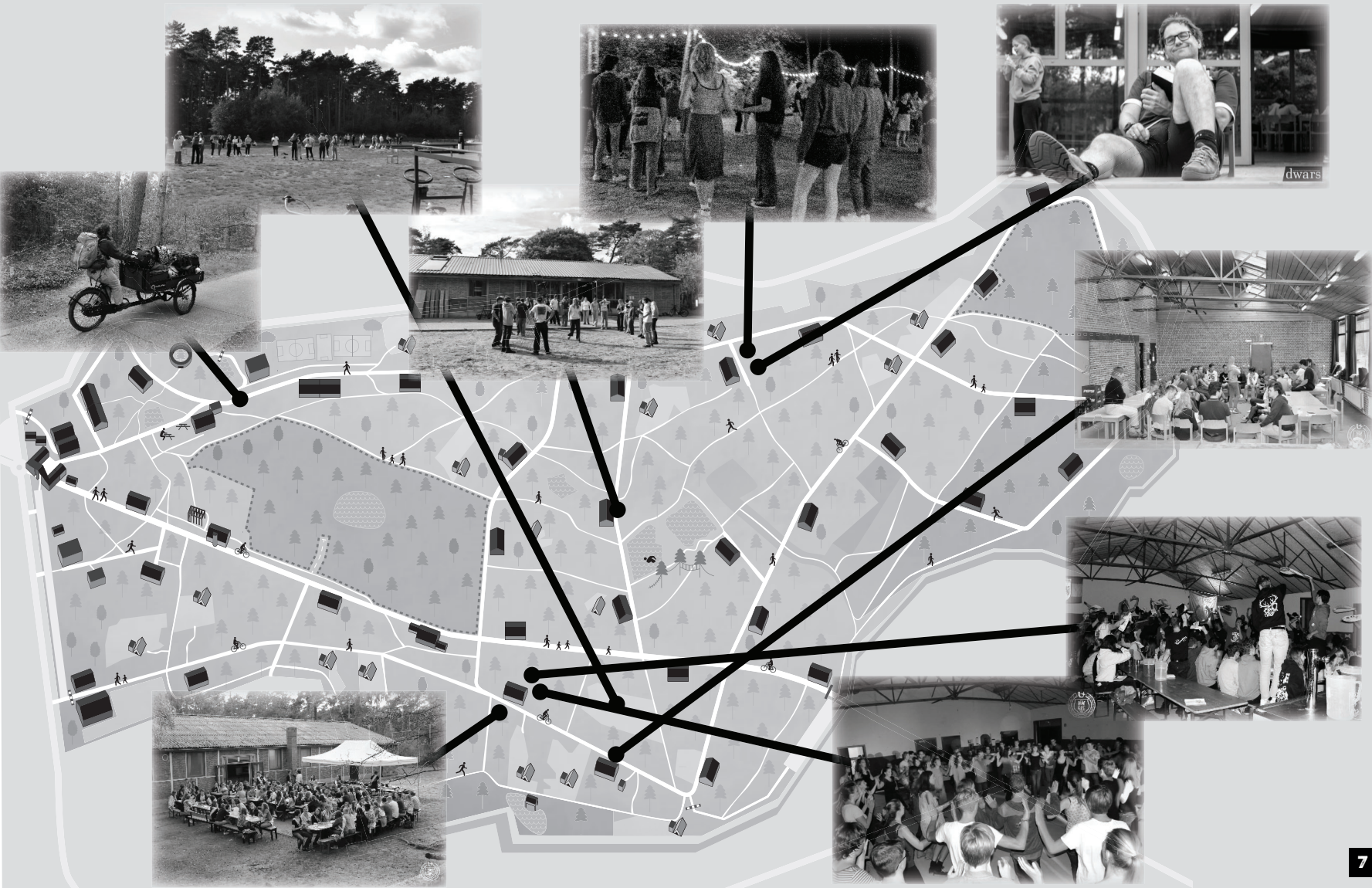
kracht is van de Verkenningdagen." Een ander belangrijk punt is gelijkwaardigheid: "Geen hiërarchie, maar een verlangen om elkaar als gelijkwaardig te leren kennen. Niet de verheven ouderejaars die de nederige eerstejaars onthalen."

Luc De Backer, de projectmanager van het nieuwe concept, vertelt ons alvast over volgend jaar: "Het nieuwe campusconcept, dat samen met studenten en verenigingen wordt uitgewerkt, speelt flexibel in op de evoluerende behoeften van studenten dankzij een modulaire opzet." Met behulp van werkgroepen gevuld met studenten werkt hij begin dit academiejaar verder aan de activiteiteninvulling.

Waar de Verkenningdagen begonnen met een tentje op de hei, is het na vijftig boeiende jaren toe aan iets nieuws. Wat dat zal zijn, zal de tijd uitwijzen. Of zoals Paul van Vliet zou zeggen: "Ik drink op de mensen. Die dingen beginnen, waar niemand van weet wat de afloop zal zijn." □

Verkenningdagen herinneringen 14' - 26'

“HET IS-NE PAAL, EN DAAR GROEIT NIKS AAN”

DIT WAS DE ACADEMISCHE OPENING;

“Mevrouw de gouverneur, mevrouw de burgemeester, geachte rectoren, voorzitters van de Raad van Bestuur en alle directeurs. Geachte hoogwaardigheidsbekleders van het politieke, diplomatieke, geestelijke en academische korps. Geacht personeel, beste studenten, dames en heren.”

Met zo’n introductie besef je dat je op een plek bent beland voor belangrijke mensen. Welkom in de Stadsschouwburg, welkom op de opening van het academiejaar, dit jaar met als thema STEMpathie.

De sfeer in de zaal is een en al positiviteit. Tijdens het binnenkomen ontstond er bij de studenten op de tweede rij zelfs een *Mexican wave*. Waren ze enthousiast omdat de zon scheen? Keken ze uit naar de speeches? Naar de muziek? Of hadden ze al zin in de gratis drank, hapjes en dessertjes? Droomden ze al weg bij de gedachte aan macarons?

meer dan Antwerpse handjes

Na het Europese volkslied en het lied van de Vlaamse Gemeenschap is het woord aan burgemeester Els van Doesburg: “In Gent leeft men van licht en liefde. In Brussel maakt men wetten. Maar in Antwerpen maken we welvaart.”

Ze vertelt daarbij over onze haven, een van de grootste ter wereld, over gezondheidszorg en over het grootste infrastructuurproject op ons continent: de Oosterweelverbinding. Allemaal voorbeelden van welvaart.

“Ons onderwijs speelt een prominente rol in die welvaart. De opdracht is groot. Kennis moet worden doorgegeven”, stelt ze. “Verdiepen in materie is cruciaal, maar specialiseer je niet alleen. Als

ASSOCIATIE UNIVERSITEIT & HOGESCHOLEN ANTWERPEN
OPENING ACADEMIEJAAR 2026-2027

auha universiteit & hogescholen in antwerpen
Universiteit Antwerpen AP Hogeschool Antwerpen KdG

we ons te hard ergens in verdiepen, vergeten we om ons heen te kijken. Dan begrijpt iedereen zijn eigen deeltje, maar ziet niemand het geheel.”

Haar conclusie? “De grote vraagstukken waar onze generatie voor komt te staan, zijn per definitie grensoverschrijdend.”

Tot slot richt de burgemeester zich tot de soms iets ‘minder brave jongens en meisjes’: “Amuseer jullie, maak vrienden, maak vreugde, word verliefd, heb respect. En maak – misschien – nog geen baby’s.” Kwestie van niet te veel commotie op te wekken, zullen we maar zeggen.

luister

Dan loopt Janne Goeman naar voren, studentenvertegenwoordigster van de AP Hogeschool – AP, niet *aapee*: “Ik wil jullie vragen om de komende vijf minuten vooral te luisteren.” Qua aandachtstrekker kan dat tellen. “Want laat dat nu net hetgeen zijn waar ik het over wil hebben vandaag. De besparingen en nieuwe decreten treffen ons allemaal, maar ons, de studenten, in het bijzonder. Veel van ons werken om onze studies te kunnen betalen. We nemen meer vakken op dan wat er eigenlijk haalbaar is, met de gedachte dat we toch wel speling hebben. Of toch niet”, waarna ze even pauzeert. “Want daar is de harde knip. Dus oké, we gaan maar meer werken en zoeken financiële steun. Of toch niet, want vanaf dit jaar zijn er beperkingen op studiebeurzen.” Je voelt de bevestigende knik van de studenten in de zaal.

Ze doet een oproep aan de studenten: ‘Laat je stem horen’. Maar ook vooral een oproep aan alle medewerkers ‘om naar die stem te luisteren’. “Het is geen uitnodiging om achteraf bepaalde beslissingen toe te lichten, maar om ons tijdig te betrekken en zo jullie blinde vlekken op te sporen. We zijn namelijk niet zo makkelijk in te schatten als online video’s op Instagram – of voor sommigen van jullie Facebook – doen uitschijnen.”

Onze eigen Studentenraad mocht dit jaar, in tegenstelling tot vorig jaar, wel spreken: “STEM gaat over veel meer dan technologie en innovatie”, begint Sarah Verhoog, vertegenwoordiger van de studentenraad. “Het gaat over nieuwsgierigheid, over vragen stellen, over oplossingen zoeken, over de wil om de wereld beter te begrijpen en te verbeteren.”

het was ChatGPT

De directeur van de Karel de Grote Hogeschool, Veerle Hendrickx, wil ons vooral aan het denken zetten. Wat is onze visie op productiviteit? “Collega’s die met elkaar communiceren via Copilot? De ene schrijft met Copilot, de ander vat zijn concept samen met Copilot.” Halen we daar dan voldoening uit?

Ze vraagt zichzelf af wie verantwoordelijk is en van wie we afhankelijk worden: “Onlangs moest ik oordelen over een student die ziektebriefjes had vervalst. Maar het was niet zijn schuld, verdedigde de student zich. Nee, ChatGPT had die briefjes vervalst.” 10/10 voor originaliteit. Of werd die student nogmaals geholpen door dezelfde vriend?

Tussen de speeches door klinkt een muzikaal intermezzo van Trio per Uno, drie ultragetalenteerde percussionisten die aan het Conservatorium studeren. Ze slaan tegelijk op dezelfde trommels. Het is een wonder dat ze elkaar geen enkele keer hebben geraakt. Hun spel zit vol emotie. Ze zijn duidelijk gefrustreerd, kwaad.

STEMpathie

Dan is het aan onze rector, Herwig Leirs. Ook hij houdt een betoog over STEMpathie. Terwijl de zaal zich afvraagt welke biologische metaforen er dit jaar zullen komen, begint hij zijn speech met een stukje geschiedenis: “Simon Stevin, een gekende wiskundige, was in 1585 al bezig met wat we vandaag STEM noemen: Science, Technology, Engineering, Mathematics. Oorspronkelijk werd dat acroniem als SMET geschreven. Maar aangezien het in het Nederlands wat ongelukkig klinkt als we zeggen ‘zoveel mogelijk jongeren met SMET in contact te brengen’, zijn de letters herschikt tot STEM. Dat doet denken aan de stengel of de stam van een plant, die het geheel draagt en ondersteunt.” Daar komt-ie, de metafoor: “Over die boom gaat het vandaag.”

“De grote uitdagingen van onze tijd, zoals de klimaatverandering, de biodiversiteitscrisis, voedselzekerheid, nieuw opduikende infecties, een vergrijzende bevolking, ons verbruik van energie en grondstoffen, de politieke conflicten ... zijn allemaal *wicked problems*.” Bekend begrip onder alle studenten die al een vak Sociologie hebben gevolgd. ▶

"Om daarvoor oplossingen te bedenken, hebben we innovatieve technologie nodig. Maar ze vragen ook om een kader waarin technische kennis samenkomt met inzicht in hoe mensen, markten, instellingen en beleid werken. De universiteit heeft al die competenties in huis. De uitdaging is niet om ze in elkaar te laten opgaan, maar om excellentie binnen disciplines te verbinden."

Of op z'n Leirs': "Een boom heeft vele takken en elke tak zoekt zijn eigen licht. Maar ze groeien wel samen. Die breuklijnen lopen *dwaars* door STEM heen en *dwaars* door onze universiteit, en dat is maar goed ook." Bedankt, rector, voor de gratis promotie!

"Laat het duidelijk zijn: ik ben niet tegen STEM, uiteraard niet. Ik ben tegen de streep die er telkens onder wordt getrokken, alsof het een volledig aparte wereld is."

De ironie is groot: "De huidige automatisering van STEM verhoogt de nood aan alles wat geen STEM heet." Inderdaad: "Zelfs wanneer de STEM-kennis volledig op tafel ligt, is dat nog geen garantie dat er ook iets mee gebeurt. Denk maar aan de brand in de Hoge Venen, waarvan het rapport over het verhoogde risico al maanden voordien bij negen ministers was terechtgekomen. Het was echter nooit op de agenda beland." Problemen door niet-STEM.

"Strategisch onderzoek vertrekt van de vragen van vandaag. Wij doen het graag en wij doen het goed. Maar het kan alleen oogsten wat eerder gezaaid is. Wie enkel nog financiert wat vandaag urgent lijkt, staat binnen tien jaar met lege handen voor de urgentie van dan." Of, de bioloog komt weer naar boven: "Om bij de boom van daarstraks te blijven:

de wortels zie je niet en toch zijn zij het die hem door een droge zomer helpen."

Hij vertelt dat we in het hoger onderwijs inspanningen doen om meer studenten naar de STEM-richtingen te krijgen: "We hadden dit jaar een student meer verwacht voor deze opleiding, Saja Nabhan. Maar hoewel ze een prestigieuze Master Mind-beurs kreeg, zit ze vast in Gaza." De speech wordt onderbroken door applaus. Omdat het goed is dat net op zo'n moment, wanneer

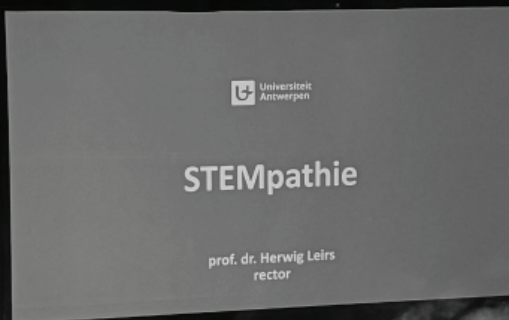
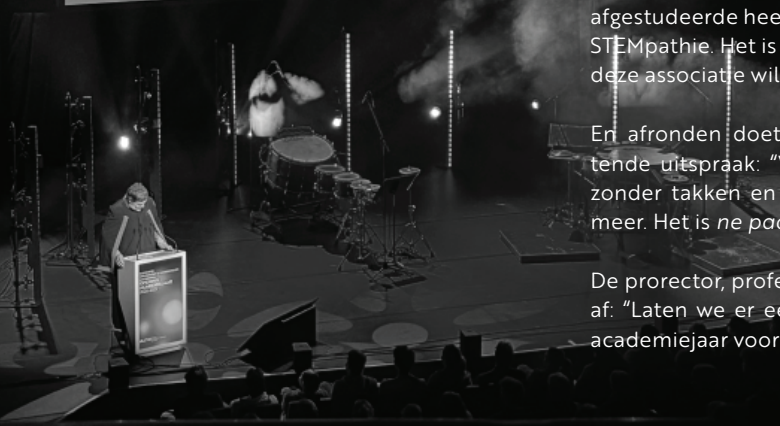
beleidsmakers samen zitten om te vieren, ook deze zijde van de situatie benoemd wordt.

De rector vervolgt: "Al doet wat wij willen dat het doet en niets anders. Dat is een economisch, sociaal en beleidsmatig vraagstuk. Het is dus geen STEM, maar een STEMpathie-vraag." Wat bedoelt hij daarmee? "Technologie die ontworpen is zonder dat bepaalde mensen aan de ontwerptafel zaten, faalt voor die mensen. Saturatiemeters die minder betrouwbaar zijn op een donkere huid. Gezichts-herkenning met zeer ongelijke foutenmarges." Deze week in het nieuws: hartaandoeningen bij vrouwen worden minder vaak ontdekt en klachten worden weggewuifd of als psychologisch bestempeld. "Dat is geen ideologische kwestie. Dat zijn wetenschappelijke fouten door slecht doordachte proefopstellingen."

Zijn conclusie? "Wie ontwerpt voor de gemiddelde mens, ontwerpt uiteindelijk voor niemand in het bijzonder. Je kan pas goed meten voor iemand als je je eerst in die iemand verplaatst hebt. Elke afgestudeerde heeft dus baat bij een gezonde dosis STEMpathie. Het is gewoon hoe deze universiteit en deze associatie willen werken."

En afronden doet de rector met de allesomvattende uitspraak: "Want een stam zonder wortels, zonder takken en zonder bladeren is geen boom meer. Het is *ne paal*, en daar groeit niks aan."

De prorector, professor Herman van Goethem, sluit af: "Laten we er een lap op geven! Ik verklaar het academiëjaar voor geopend." □

TEGEN DE

STROOM IN

📍 Liesbeth Brusselmans 📷 Frederik Denorme (extern) 🗣️ Bjorn De Busschere

Naar aanleiding van Wereldberoertedag gaat *dwaars* langs bij professor Frederik Denorme. Hij geeft Histologie en doet onderzoek naar beroertes. Als we hem in een zin moeten omschrijven: een professor die tegen de stroom ingaat. En ja, dat mag je letterlijk nemen. Maar wat is een beroerte nu eigenlijk? Hoe kom je eraan? En nog veel belangrijker: hoe kom je ervan af?

We zullen eerst alle misverstanden uit de wereld helpen. Een beroerte is niet hetzelfde als een hartstilstand. "Een beroerte is het gevolg van de vorming van een bloedklonter in de bloedvaten van de hersenen, een trombose." Als we er een chic woord op willen plakken. "Die trombose belemmert de bloedtoevoer, waardoor de hersencellen te weinig zuurstof en voedingsstoffen krijgen en zo minder goed of niet meer zullen functioneren."

"Sommige bloedvaten kunnen door een trombose zelfs gedeeltelijk of volledig afgesloten raken", vult professor Denorme aan. Dat is, zoals je zelf ook wel kan bedenken, niet helemaal de bedoeling.

"Als een klonter op een goed bereikbare plaats zit, kunnen we die mechanisch verwijderen." Wanneer een klonter diep in de hersenen zit, waar de bloedvaten klein en kwetsbaar zijn, is de klonter te moeilijk te bereiken om die techniek toe te passen. "Men kan ook medicatie gebruiken die de klonter oplost, maar dat werkt niet bij alle patiënten." Hoe meer tijd er zit tussen de beroerte en de behandeling, hoe groter het risico op bloedingen. De kans dat de behandeling dan nog voldoende effect heeft, neemt exponentieel af.

"Geen enkele behandeling is geschikt voor alle patiënten. Twee patiënten kunnen dezelfde leeftijd hebben, tot dezelfde risicogroep behoren en zelfs op bijna exact dezelfde plaats een klonter hebben. Toch zullen ze niet op dezelfde manier herstellen of dezelfde behandeling nodig hebben."

Ze kunnen hetzelfde probleem hebben door een andere oorzaak. En als de oorzaak anders is, hoe kunnen we dan verwachten dat de oplossing dezelfde zou zijn?

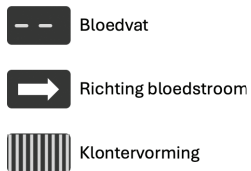
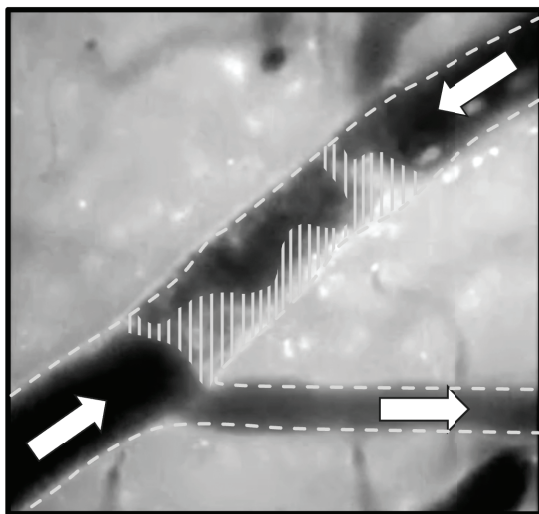
go with the flow

"In ons onderzoek naar beroertes focussen we onder meer op de bloedstroom zelf. In een gezonde situatie stroomt het bloed in een richting. Door de klonter kan het bloed niet langer door, terwijl de aanvoer niet stopt. Daardoor bouwt de druk op en zoekt het een uitweg." De terugweg in dat geval.

Vergelijk het met je badkuip. Water stroomt naar beneden en vloeit weg langs de afvoer. Wanneer je de stop inbrengt, stroomt het water niet langer weg, maar verandert het van richting en komt het naar boven.

"Op het eerste gezicht een handige oplossing van het lichaam. Alleen kan die oplossing zelf nieuwe problemen veroorzaken." ▶

Legende

op zoek naar antwoorden

"Samen met ingenieurs heeft onze onderzoeksgroep computermodellen gebouwd die de veranderingen in de bloedstroming kunnen nabootsen. Daar zien we dat de herverdeling van het bloed op zich geen probleem vormt, zolang de bloedvaten zich ideaal vertakken, onder een hoek van negentig graden", vertelt professor Denorme.

Alleen zijn bloedvaten in werkelijkheid zelden perfect, bijvoorbeeld door ouderdom of aderverkalking. Wijkt een vertakking af van dat ideaal, dan kan de stroming verstoord raken. Klonters vormen zich op plaatsen waar verschillende stromen samenkomen of waar het bloed van richting verandert.

"Via muismodellen kunnen we in een gecontroleerde omgeving elk proces van een beroerte afzonderlijk bestuderen." Denk aan bloedstroming, vaatstructuur, stolling en ontsteking. "We kunnen zelf een beroerte initiëren, terug weghalen en zien wat er gebeurt in de hersenen. Bij muizen kunnen we in de hersenen die processen rechtstreeks filmen. Dat levert enorm waardevolle informatie op."

podiumplaats

De ster van de show is de von Willebrand-factor: een lang eiwit in het bloed dat een hoofdrol speelt bij de bloedstolling. Onder normale omstandigheden zit het eiwit opgevouwen en houdt het zich in stilte bezig in de coulissen.

Wanneer een bloedvat beschadigd raakt en collageen bloot komt te liggen, betreedt de von Willebrand-factor het podium. "Het bindt zich aan de beschadigde plaats en ontvouwt zich. Je kan het zien als een soort landingsplatform voor bloedplaatjes. Zodra die bloedplaatjes zich eraan vasthechten, komt er een klont op de wonde die het bloedverlies kan stoppen."

Het wordt echter problematisch wanneer de von Willebrand-factor actief wordt op een moment waarop dat eigenlijk niet de bedoeling is.

"In onze computermodellen zien we dat wanneer we in de bloedstroom een zeer krachtige stroming opwekken – een soort tornado – de von Willebrand-factor uit elkaar wordt getrokken door centrifugale krachten."

Volgens die theorie kan het eiwit geactiveerd worden zonder dat er op die plaats een klassieke beschadiging van de vaatwand aanwezig is. De bloedstroom kan zo zelf meebepalen of het stollingssysteem in actie schiet.

Aan wie nu het gevoel krijgt dat robots de wereld zullen overnemen: geen paniek!

knip het gewoon kapot!

"Er bestaat zo iets als ADAMTS13. Dat is de moleculaire schaar die de ontvouwde von Willebrand-factor in stukken kan knippen."

De von Willebrand-factor zegt 'Bloedvat beschadigd! Klonters nodig!' en ADAMTS13 reageert met 'Rustig mannekes, niet alles dichtplamuren hé!'

Dat natuurlijke remsysteem versterken lijkt de ideale oplossing te zijn voor beroertes. Zo kunnen we ongewenste klontervorming beperken zonder de volledige bloedstolling uit te schakelen. Nee, toch niet. Die vlieger gaat niet op.

"Bij beroertepatiënten werkt de schaar niet goed meer, omdat ze werd aangevallen door een ontstekingsreactie. Ook als we extra ADAMTS13 toedienen, zal de ontstekingsreactie dat aanvallen", stelt professor Denorme. "Enkel bij patiënten die zelf onvoldoende functioneel ADAMTS13 hebben, wordt dat soms toegediend."

voor alles is een oplossing

"We kunnen die ontstekingsreactie bij beroertepatiënten beïnvloeden." 'Ideaal', hoor ik je denken. En net daar zit de misconceptie. Bij ontsteking denken we massaal aan ziekte en pijn. Negatieve zaken, zoals een ontsteking, moeten zo snel mogelijk verholpen worden. Grotendeels klopt dat ook, maar een ontsteking is niet alleen schadelijk. Laat dat gerust even binnenkomen. Het immuunsysteem heeft die ontstekingsreactie net nodig voor verdediging en herstel. Die immuunrespons onderdrukken maakt je net veel vatbaarder voor infecties.

"We proberen in onze muismodellen nu het schadelijke gedeelte van ontsteking zo nauwkeurig mogelijk af te remmen en de nuttige functies te behouden", licht professor Denorme toe.

"Hoewel er biologisch veel gelijkenissen zijn, is een muis natuurlijk geen mens. Daardoor heerst er soms nog een sceptische houding tegenover de bevindingen die wij doen, terwijl er wel een duidelijk verband is. Zelfs neurochirurgen herkennen bepaalde patronen uit de beelden en ze vinden het aannemelijk dat vergelijkbare processen bij mensen plaatsvinden."

Kritiek vanuit andere domeinen is begrijpelijk en noodzakelijk. Onderzoek en ideeën in vraag stellen kan alleen maar motiveren om verder of vanuit een ander standpunt te kijken.

goede raad

Over onderzoek gesproken, professor Denorme geeft nog enkele tips mee aan jonge onderzoekers en studenten. "Blijf praten met elkaar. Praat met mensen van andere faculteiten en onderzoeksgroepen. Misschien botsen zij tegen dezelfde problemen en heb jij daar nooit op die manier naar gekeken."

"Stop daarnaast met focussen op de verschillen", vult hij aan. "Neem afstand en zie wat verbindt."

Tot slot stelt hij: "Omring je vooral met mensen waar je je goed bij voelt. Mensen die in jou geloven, maar die ook kritisch kunnen zijn. In die context kan je echt alles in vraag stellen en dat moet ook." 'Waarom?' is misschien wel het codewoord.

Soms moet je de stroom volgen om te zien waar hij je brengt en soms moet je er radicaal tegen ingaan om op je bestemming te belanden.

HET SOLAR BOAT TEAM ZET KOERS NAAR DE TOEKOMST

✦ Bjorn De Busschere 📷 Solar Boat Team 🏠 Bjorn De Busschere

Voor de doorsnee student is een bachelor- of masterstudie iets wat zich vooral afspeelt achter een bureau, tussen eindeloze stapels papier. Wie echter op bezoek gaat bij het Solar Boat Team van Universiteit Antwerpen ruikt geen stoffige boeken, maar wel glasvezel, gesmolten tin, halflege blikjes energiedrank en voornamelijk bruisende ambitie. *dwaars* spreekt met Sybe De Backer, die onlangs zijn master als ingenieur afrondde en een cruciale rol speelde binnen het team. Hij vertelt ons over de wilde rit die het bouwen van zo'n boot nu eigenlijk is.

Het Solar Boat Team van Universiteit Antwerpen is een multidisciplinair studententeam dat bestaat uit bachelor- en masterstudenten, met als doel om een zelfvarende boot op zonne-energie te maken. Het project is nauw verbonden met de universiteit en opereert vanuit de labo's van InViLab in Gebouw G.Z, waar het onder begeleiding staat van onderzoekers en promotoren. De meeste leden doen dat gekoppeld aan een officiële bachelor- of masterproef. Ze verrichten in het kader van hun studies fundamenteel of toegepast onderzoek naar specifieke technische componenten van de boot. Zo ontwierpen studenten in het verleden volledig nieuwe scheepsrompen als thesisproject. Anderen bogen zich, net zoals Sybe, over de uitdagende telemetrie en draadloze communicatiesystemen die de boot op de open zee aansturen. Daarnaast wordt het team aangevuld met gemotiveerde studenten die vrijblijvend mee aan de boot sleutelen.

De operationele kosten en de ontwikkeling van die 'drijvende thesis' worden niet rechtstreeks door de universiteit gefinancierd, maar zijn volledig afhankelijk van externe sponsoring. Dat vereist dat de studenten zelf de handen uit de mouwen steken voor fondsenwerving, relatiebeheer met bedrijven uit de industrie en het opzetten van bedrijfsbezoeken of sponsorpresentaties.

geen Team zonder Solar Boat

De ster van de show is uiteraard de boot zelf, die de naam 'De Shark' draagt. Met een lengte van 6,20 meter, een breedte van 1,65 meter en een gewicht van amper honderd kilogram is de boot ontworpen voor maximale efficiëntie. Tot twee jaar geleden lag de focus voornamelijk op het aandrijven van de boot met zonne-energie, maar tegenwoordig vaart het team in de hyperambitieuze AI-klasse.

Dat betekent dat de boot volledig autonoom moet kunnen varen, zonder piloot aan boord. Om dat mogelijk te maken, zit de boot volgestouwd met geavanceerde technologie: maar liefst acht camera's die via slimme algoritmes zelfstandig boeien en obstakels op het water herkennen. Op basis van die informatie weet de boot via een ingenieus systeem van wiskundige regels en gedragsblokken op elk moment of zij rechtdoor moet varen, moet uitwijken of rond een punt moet draaien.

de Monaco Energy Boat Challenge

De Shark is de opvolger van 'De Torpedo Mk. II EVO', die in de zomer van 2025 nog de eerste plaats van de Monaco Energy Boat Challenge in de AI-klasse veroverde. Dat prestigieuze evenement wordt georganiseerd door de Yacht Club de Monaco. Jaarlijks brengt het internationale studententeams, onderzoekers en professionals uit de maritieme sector samen in het kleine kustlandje. Het vormt het einddoel waar het Solar Boat Team elk jaar naartoe werkt.

"Je zit daar met zo'n paar honderd ingenieursstudenten. Dat zijn allemaal nerds. Dat is zo goed. Je komt daar mensen tegen uit Italië, Puerto Rico, Canada en China, en dat is echt superleuk om te zien", vertelt Sybe.

De competitie in de AI-klasse van het event is nadrukkelijk geen klassieke snelheidsrace. Tijdens de wedstrijd worden de autonome vaarvaardigheden van de boten getest aan de hand van vier verschillende uitdagende disciplines op het water. Elk onderdeel levert punten op voor het klassement. "De eerste proef is in feite de keuring zelf", legt Sybe uit. "Die bestaat uit drie verschillende rondes waarbij de vaarwaardigheid en autonomie van de boot worden gecontroleerd. Het maakt daarbij voor de organisatoren niet uit of de boot echt werkt, maar het gaat voornamelijk over de veiligheid en of de boot niet zinkt. Dat was voor onze boot gelukkig in orde."

De eerste 'echte' proef is een precisietest waarbij de boot autonoom richting de kade vaart en op het juiste moment feilloos tot stilstand komt. De andere proeven gebeuren in open water. Eerst legt de boot een sprint van vijfhonderd meter naar een boei af, waarna ze omkeert en zo snel mogelijk terugkeert. Dat wordt gevolgd door een manoeuvreeropdracht waarbij de boot in een

nauwkeurige achtvorm rond twee boeien navigeert. Tot slot is er een behendighedsproef waarin de boot een vast parcours met meerdere boeien (inclusief bewegende exemplaren) al zigzaggend passeert.

vallen en opstaan in Monaco

Hoewel het team erin slaagde om de gevreesde technische keuringen en veiligheidskeuringen te doorstaan – in tegenstelling tot heel wat andere concurrenten – verliep de verdere wedstrijd op het water met ups en downs. Doordat het team dit jaar overstapte op een volledig nieuwe aanpak met geavanceerde camera's in een volledig nieuwe romp, kampten ze tijdens de testvaarten en evenementen met hardnekkige kinderziektes. Denk daarbij aan wiferverbindingsproblemen en softwarematige lussen, waarbij de boot na een boei te hebben omcirkeld, weigerde te stoppen met draaien.

Daardoor kon het team uiteindelijk tijdens de officiële proeven geen foutloze tijd neerzetten. Toch kijkt Sybe met trots terug op het event: "Ondanks alle technische obstakels en een opeenvolging van mankementen wist de boot wel telkens aan de start te verschijnen van elk evenement. Dat is een unieke prestatie op zich. Het bracht de nodige stress en vermoeidheid met zich mee, maar de hechte sfeer en de vastberadenheid binnen de groep zorgden ervoor dat we ons er als een blok achter schaalden. Bovendien legt deze editie een ijzersterke technische basis voor de volgende generatie studenten om op voort te bouwen." □

EHBCDE

EERSTE HULP BIJ CAMPUS DRIE EIKEN

Hey jij daar, nieuwe student aan Campus Drie Eiken. Oftewel: welkom, nieuwe CDE'er! Ik verwelkom je graag op Universiteit Antwerpen.

Ik zal beginnen met je gerust te stellen, want dit is zowel voor jou als voor mij de eerste keer. Het is jouw eerste keer aan de universiteit en mijn eerste artikel voor *dwars*. Geen zorgen dus: samen komen we wel door dit nieuwe jaar. En als je een trouwe lezer en een doorwinterde CDE'er bent, bedankt dat je alsnog de tijd neemt om dit artikel te lezen. Het wordt geapprecieerd.

Laten we even op ontdekking gaan op onze campus.

Hello
my name is

Campus Drie Eiken

Afkorting:

CDE

Studiedomein:

Life sciences

Geboorteplaats:

Wilrijk (UZA niterwaard)

Te kennen personen:

Decaan Faculteit Farmaceutische, Biomedische en Diergeneeskundige Wetenschappen (FFBD): *Peter Bols*

Decaan Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen (FGGW): *Filip Lardon*

Gebouw Q

voorbereid op elk gebouw

Je bent waarschijnlijk zelf al uitgebreid op ontdekkingstocht geweest, of je bent als een braaf schaapje een geëngageerde student of staflid gevolgd tijdens een rondleiding. Die brave schapen kom je trouwens soms ook tegen in de weides naast de campus. De gebouwen van CDE hebben – net zoals de studenten en professoren – echter wel enkele speciale kantjes die ik je graag alvast meegeef.

Als je tijdens de winter les hebt in Gebouw S, neem je best een trui mee. Of een skipak, de keuze is aan jou. Je zal wel snel genoeg weten waarom.

Het O-gebouw is dan weer onredelijk symmetrisch, dus reken op een paar extra minuutjes om de juiste aula te vinden. Geloof me, het is daar soms een beetje zoals in de *Harry Potter*-films, want ik zou zweren dat die aula's van plaats veranderen wanneer je

Gebouw O

Gebouw G

gehaast naar die ene les spurt waar laatkomers niet geapprecieerd worden. Zelf noem ik het graag de Wet van Gebouw O: je moet eerst de drie andere aula's op de verdieping passeren voordat je bij de juiste aankomt.

Gelukkig is Gebouw G, waar de komida zich bevindt, je redder in nood wanneer je tijdens een lange dag nood hebt aan een hapje en een drankje, of aan een gezellige babbel tussendoor. Al is er sinds vorig jaar ook een nieuwe speler op het toneel gekomen: Gebouw P, met Bavet. De meningen daarover zijn verdeeld en de discussie is verhit. Uit zelfbehoud doe ik geen uitspraken over de ranking.

Als je in aula Q001 in het midden gaat zitten, kan je rekenen op koude lucht in je nek, aangezien de ventilatie daar vreemd is gericht. Je gaat dus beter iets minder centraal zitten. Ikzelf zit graag aan de rechterkant, op enkele rijen voor of achter de middengang.

Verder: *bless you* als je ooit het geluk hebt om aula Q002 te mogen bezetten, wat naar mijn mening een heel gezellige aula is. Die locatie is uitgerust met aangename stoelen, bevat voldoende stopcontacten en ja hoor, de lichten werken er! Tot slot maak je best voort als je les hebt in het R-gebouw, want degelijk functionerende stoelen schijnen daar helaas een schaars goed te zijn.

wie zijn al die rare snuiters?

Wie loopt er nu eigenlijk allemaal rond op CDE?

De hele Faculteit FBD – ik wil niemand voortrekken, maar dat is uiteraard de beste faculteit van de hele universiteit – zit voornamelijk op CDE. Dat zijn de Farmaceutische, Biomedische en Diergeneeskundige Wetenschappen. Biochemie hoort er ook bij, maar die mochten blijkbaar niet meer mee in de naam. Arme stakkers.

Ook geneeskunde- en biologiestudenten hebben voornamelijk les op CDE. De kinestudenten zwerven wat rond tussen verschillende campussen en lopen hier dus ook soms rond. Opgelet: zorg dat je op tijd in komida bent als zij aanwezig zijn, want ze zijn met veel! Toen ik een eerstejaartje was – ik geef toe dat ik toen echt een kleine snotter was – werd ik bijna onder de voet gelopen door die meute toekomstige kinesisten.

Af en toe worden er nog wel wat andere *Groenenborgeraars*, zoals bio-ingenieurs en fysici die heel graag vermeld willen worden, vanuit het N-gebouw naar onze mooie, groene campus gestuurd.

nog enkele spots en tips

We zijn bijna aan het einde van dit artikel gekomen. Bij deze geef ik dus nog enkele algemene tips die het leven hopelijk wat gemakkelijker kunnen maken tijdens je eerste maanden hier op CDE.

Ik begin bij de lockers, die je in overvloed in het R-gebouw vindt. Je kan ze gratis voor een dag of een week gebruiken als je een sleutel gaat vragen in de bibliotheek. Dat is zeker handig als je bijvoorbeeld even wat praktijkmateriaal of een labojas kwijt wil. Ben je een diergeneeskundestudent? Onthoud dan zeker de lockers in Gebouw R wanneer de kluisjes in het U-gebouw vol zitten met overall's en laarzen.

Verder is 'de put' of 'het amfitheater', afhankelijk van hoe pretentius je wil klinken, een gezellige plek met gras en bomen tussen Gebouw Q en Gebouw R. Op zomerse dagen kan je er gezellig lunchen in het gras.

Tot slot raad ik je zeker aan om eens rond te wandelen op onze campus. We hebben misschien niet het bruisende stadsleven, maar tijdens de pauze kan een wandelingetje in de natuur je weer helemaal opladen voor een les in de namiddag.

Hopelijk kijk je uit naar een leuk academiejaar op CDE, met een beetje *inside information* om het jaar te starten. En vergeet vooral niet om maandelijks ons prachtige studentenblad te lezen. ☐

Amfitheater

INCLUSIEF ETEN

Inclusie is een begrip dat we steeds vaker horen: in de media, op school, in de sportwereld ... En terecht, want het gaat verder dan integratie. Bij integratie mag iedereen meedoen, maar moet de persoon zich aanpassen. Bij inclusie worden de drempels net weggenomen, zodat iedereen volwaardig kan deelnemen. Maar je verwacht misschien niet dat inclusie ook een rol kan spelen bij voedsel. Stel je bijvoorbeeld voor dat je als elfjarige op zomerkamp gaat ...

Je weet dat het een geweldige week gaat worden en dat je veel nieuwe vrienden zal maken. Na de leuke welkomsspellen is het tijd voor de eerste maaltijd: pizza! De versgebakken pizza's staan klaar en iedereen wacht hongerig. Tot de begeleiders plots je naam roepen.

"Jarne, waar is Jarne?" Een ober brengt je een bord penne met tomatensaus. Iedereen kijkt nieuwsgierig toe. Terwijl de anderen van hun pizza genieten, begin jij wat beschaamd aan je pasta te eten. Je wil niet anders zijn of opvallen. Even later volgt het dessert: een grote chocoladetaart. Maar opnieuw krijg jij iets anders: een potje flan uit de winkel. De anderen vragen zich af waarom jij telkens ander eten krijgt, maar ze weten niet dat je coeliakie hebt, een chronische auto-immuunziekte waarbij je lichaam reageert op gluten. Zelfs een kleine hoeveelheid gluten kan je ziek maken. Probeer dat maar eens uit te leggen aan je leeftijdsgenoten. Of aan volwassenen die niet begrijpen waarom 'een klein beetje' echt geen optie is.

waargebeurd

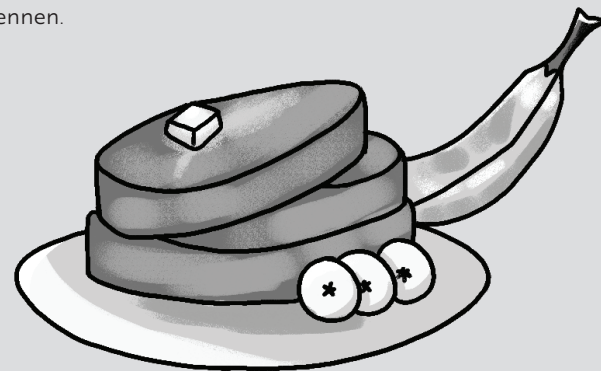
Dit verhaal is trouwens echt gebeurd: toen ik enkele jaren geleden een kamp begeleidde, had een van de kinderen coeliakie. Zijn maaltijden zijn me bijgebleven: bijna elke keer kreeg hij iets anders

dan de rest. Telkens wanneer ik zijn teleurgestelde gezicht zag, brak mijn hart een beetje. En het gaat niet alleen over coeliakie. Ook mensen die lactose-intolerant zijn, die vegetariër of veganist zijn, die geen selderij, zeevruchten of pinda's mogen eten, of die koosjer of halal eten, krijgen vaak een aparte maaltijd.

Natuurlijk zijn daar goede redenen voor. Voor iemand met coeliakie is een voorverpakt dessert bijvoorbeeld vaak veiliger dan een chocoladetaart waarin per ongeluk gluten terecht kunnen komen. En het is voor restaurants onmogelijk om uitsluitend gerechten aan te bieden die iedereen kan eten. Bovendien zijn glutenvrije en lactosevrije producten vaak duurder dan gewone producten.

Het is (h)eerlijk om samen te eten. Daarom pleit ik er ook niet voor dat alles voor iedereen aangepast moet worden. Maar ik vind het wel (h)eerlijk om, wanneer ik vrienden uitnodig, te kiezen voor gerechten die iedereen kan eten. Als enkele vrienden geen gluten mogen eten of vegetariër zijn, hoef je daarom niet twee verschillende gerechten te maken. Waarom maak je geen vegetarische curry met rijst? Of een heerlijke chocomousse? Of deze taco's met linzenchili?

Ze zijn glutenvrij en daarbovenop nog eens vegetarisch dankzij de linzen. Wist je trouwens dat linzen boordevol vezels en eiwitten zitten? Hieronder vind je het recept om zelf je gasten mee te verwennen.

Duur: 35 minuten

Voor 2 personen

Wat heb je nodig?

- 1 ui
- 1 paprika
- een blik linzen
- een blik maïs
- een blik tomatenblokjes
- 8 tacoschelpen
- Mexicaanse kruiden
- (lactosevrije) zure room
- 2 avocado's
- 1 limoen
- chili
- 1 tomaat
- cheddar kaas

Begin met de chili sin carne

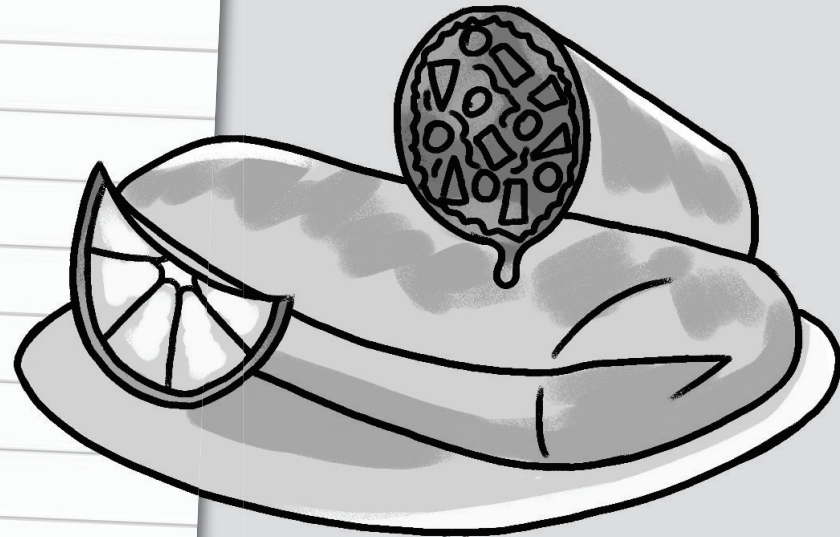
1. Snipper de ui en snijd de paprika in blokjes.
2. Verhit een scheutje olie in een pan en bak de ui en paprika.
3. Voeg de linzen en Mexicaanse kruiden naar smaak toe aan de pan en bak mee.
4. Doe de tomatenblokjes bij de chili en laat zachtjes sudderen.

Maak ondertussen de guacamole

5. Verwijder de schil en pit van de avocado's en prak ze in een kom.
6. Pers een halve limoen en snij de rode ui en tomaat in kleine blokjes.
7. Voeg het sap, de ui en tomatenblokjes bij de geprakte avocado's.
8. Kruid met peper, zout en chili naar smaak.

Afwerking

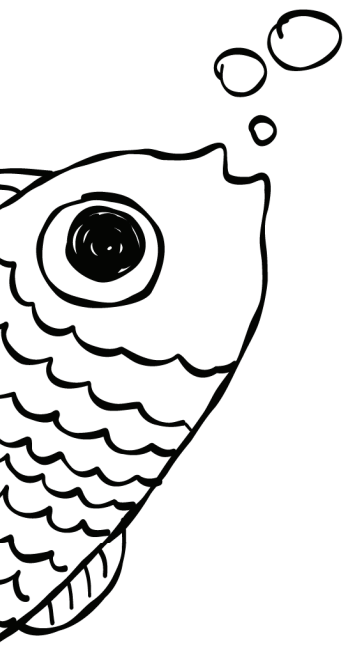
Tot slot, verwarm kort de taco's in de oven en zet de zure room klaar. Plaats de zelfgemaakte guacamole op tafel en laat iedereen zijn eigen taco samenstellen. Strooi er nog geraspte cheddar over en geniet!

Inclusief eten hoeft niet te betekenen dat iemand iets moet missen. Soms betekent het gewoon dat je een gerecht kiest waar iedereen aan tafel van kan genieten. ☐

KOMT EEN
VIS BIJ DE
DOKTER.

WAAR KAN
IK MEE H-

AHA, IK
ZIE HET AL.

UIT DE
KOM.

heeeeelp

Mi4

EERST LACHEN, DAN DENKEN

📍 Lina Goethals 📍 Tessa Kraan (extern) 📍 Rabiathou Jalloh 📍 Bjorn De Busschere

De naald van een mug gebruiken als 3D-printer, het begraven van onderbroeken om de bodemkwaliteit te meten en een aerodynamische studie naar het snuiten van je neus. Het klinkt als de opzet van een absurde grap, maar het is bloedserieuze wetenschap die bekroond wordt met de meest hilarische en prestigieuze parodieprijs ter wereld: de Ig Nobelprijs. Een fenomeen dat draait om onderzoek dat je eerst doet lachen en daarna doet denken.

Nu kan het natuurlijk zijn dat het veel te snel gaat en dat je bij het horen van de term 'Ig Nobel' verward fronst. In dat geval: *allow us to explain*.

Als je je op de avond van 3 september toevallig in gebouw M op de Stads-campus bevond, was de kans groot dat je even verschrikt hebt opgekeken door het gejoel in aula M.001. Geroep, applaus, kabaal en voetgestamp weergalmden tot buiten. De oorzaak? Binnen zaten studenten, academici en sympathisanten bijeen voor de jaarlijkse *Ig Nobel Watch Party*.

Zoals de naam al verradt, zit er een overduidelijke verwijzing naar de wereldberoemde Nobelprijzen. Wie een echte Nobelprijs in ontvangst mag nemen, treedt toe tot een elite groep die in het teken van menselijke vooruitgang staat, zij aan zij met grootheden als Marie Curie, Albert Einstein en Alexander Fleming. Het is het ultieme hoogtepunt van een levenswerk.

En dan heb je de Ig Nobelprijzen. Een parodie, ja dat wel, maar eentje met aanzienlijk meer diepgang dan je op het eerste gezicht zou denken. Waar de doorsnee onderzoeker zijn hele loopbaan droomt van een telefoontje uit Zweden, moet je bij een nominatie voor een Ig Nobel toch heel even nadenken over je keuzes als wetenschapper.

georganiseerde chaos

Wie zich afvraagt hoe zo'n ceremonie eruitziet, moet vooral geen stijve prijsuitreiking verwachten. Het is georganiseerde chaos met een resem vaste tradities: van een massale lancering van papieren vliegtuigjes en menselijke doelwitten die op het podium staan, tot wetenschappers die ongegeneerd zichzelf bspotten met hun eigen onderzoek.

De prijzen werden volgens de traditie overhandigd door echte Nobellaureaten. Onderzoekers van het allerhoogste intellectuele niveau stonden gewillig op het podium in grappige pakjes en knipperende brillen, en speelden mee in absurde sketches.

Om de verveling tegen te gaan, was er ook de strenge regel dat de toespraken en dankwoorden niet langer dan zestig seconden mochten duren. Wanneer dat wel gebeurde, greep er iemand in. Dit jaar was die taak weggelegd voor drie menselijke bananen die stilletjes naar voren slopen om de spreker af te leiden en weg te krijgen van de lessenaar.

maar waarom?

De prijs werd in 1991 bedacht door Marc Abrahams, hoofdredacteur van het satirische tijdschrift *Annals of Improbable Research*. Zijn doel was niet het ontmaskeren van pseudowetenschap of charlatans, maar het bieden van een podium aan onderzoekers die buiten de gebaande paden durven te treden.

Het officiële motto van de ceremonie vat dat mooi samen: *"First make people laugh, and then make them think."* De prijzen zijn ontworpen om werk te vieren dat zo bizar, contra-intuïtief of absurd is dat je eerste reactie bestaat uit een onbedaarlijke lach of oprechte verbazing. Maar zodra dat wegebt en je de achterliggende methodiek bekijkt, houdt het je bezig.

Bijna alle genomineerde onderzoeken zijn volledig legitiem: collegiaal getoetst, methodologisch correct uitgevoerd en gepubliceerd in gerespecteerde vakbladen.

Het is wetenschap, maar dan ontdaan van het verheerlijkte beeld dat errond is gevormd.

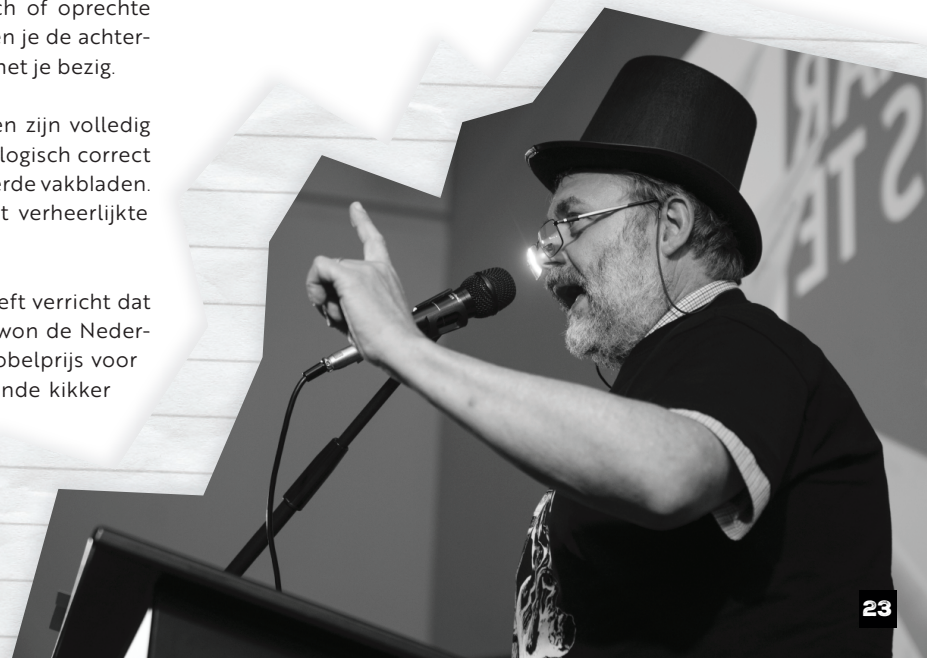
Je vraagt je misschien af of een van deze onderzoekers ooit een onderzoek heeft verricht dat een echte Nobelprijs heeft gewonnen. Dat is zeker en vast het geval. In 2000 won de Nederlands-Britse natuurkundige Sir Andre Geim samen met Michael Berry de Ig Nobelprijs voor de natuurkunde. Met behulp van extreem sterke magneten lieten ze een levende kikker zweven. En in 2010 ontving Geim samen met Konstantin Novoselov de officiële Nobelprijs voor de natuurkunde voor hun baanbrekende experimenten met grafeen.

Rijk worden de winnaars niet. Als prijs krijgen ze een biljet van tien biljoen Zimbabwaanse dollar, wat als betaalmiddel niets waard is.

Ook de trofee is bizar. Voor deze editie was het een voet waar paddenstoelen op groeien, die dan nog op een blok schimmelkaas stond.

En als slot, wanneer onze rector Herwig Leirs aan het woord kwam, bracht hij nieuws dat een grote bron van trots was voor de Antwerpse wetenschappers. Op het grote projectiescherm verscheen een mededeling waarvan niemand had durven dromen: volgend jaar komen de wereldberoemde Ig Nobelprijzen naar onze stad. En sterker nog: UAntwerpen zal meehelpen het te organiseren!

Dat dit wetenschappelijke circus nu naar Antwerpen komt, is historisch. De prachtige Koningin Elisabethzaal zal volgend jaar omgetoverd worden tot een gigantische origamisessie. Wij gaan daar zeker en vast enthousiast aan meedoen, dus houd je agenda vrij en je vouwkunsten in vorm!

WAAROM SEPTEMBER NIET GENOEG IS

✦ Jana Geets ✦ Ezri Hofstede ✦ Bjorn De Busschere

September is de maand van de nieuwe starts. Nieuwe cursussen, nieuwe kotgenoten, misschien zelfs een nieuwe poging om dit academiejaar wel op tijd te beginnen studeren. Maar september is ook suïcidepreventiemaand. En daarvoor bestaat helaas geen uitstelgedrag.

Er zijn thema's waar we graag een kalender voor hebben. Januari is voor goede voornemens, mei voor examens en december voor kerstfeestjes. September staat internationaal in het teken van suïcidepreventie. Op 10 september is het Werelddag Suïcidepreventie.

Het is goed dat er een maand is waarin we extra stilstaan bij suïcide en mentaal welzijn. Campagnes maken het onderwerp zichtbaarder en kunnen de drempel verlagen om erover te praten. Maar ergens wringt het ook. Want wat gebeurt er op 1 oktober? Verdwijnt het onderwerp dan samen met de posters en Instagramverhalen? Liever niet.

een vraag die je wel mag stellen

Praten over zelfmoord hoeft niet altijd te beginnen met een groot, dramatisch gesprek. Soms begint het veel eenvoudiger, zoals: *Hoe gaat het echt met je?* Dat klinkt misschien als een vraag die we allemaal stellen, maar vaak bedoelen we eigenlijk: *Gaat het goed genoeg om hier geen lang antwoord op te hoeven geven?* 'Goed hoor' is nu eenmaal een bijzonder efficiënte manier om een gesprek af te ronden.

Toch kan het de moeite zijn om nog eens te vragen. Zeker wanneer iemand zich terugtrekt, voortdurend uitgeput lijkt of duidelijk niet goed in zijn vel zit. Je hoeft daarbij geen psycholoog te zijn of met een perfect antwoord klaar te staan. Soms is luisteren al behoorlijk veel.

En nee, door over zelfmoord te praten, breng je iemand niet zomaar op ideeën. Integendeel. Een open gesprek kan net helpen om iemand uit zijn isolement te halen. Het belangrijkste is niet dat je de juiste woorden vindt, maar dat je durft te blijven wanneer het gesprek moeilijk wordt.

waar kan je terecht?

Gelukkig hoef je het niet alleen te doen. Ook in Antwerpen zijn er verschillende plaatsen waar jongeren en studenten terecht kunnen, elk met een eigen aanpak.

Aan UAntwerpen kan je via het STIP terecht bij een studentenpsycholoog wanneer je vastloopt met stress, angst, studeren of andere psychologische moeilijkheden. Een gesprek kan zowel online als op de campus plaatsvinden. Meer weten over mentale gezondheid en de ondersteuning voor studenten?

Lees dan ook het artikel over mentaal welzijn op UAntwerpen in de verkenningdwars.

Wie liever eerst ergens binnenloopt zonder meteen het gevoel te hebben dat hij of zij 'in de hulpverlening' terechtgekomen is, is welkom bij een OverKop-huis. OverKop richt zich op jongeren van 12 tot 25 jaar en biedt een laagdrempelige plek waar je kan langsgaan, vrienden ontmoeten, iets drinken of gewoon praten.

Er zijn verschillende OverKop-huizen verspreid over Vlaanderen, waaronder meerdere locaties in Antwerpen.

Ook het Jongeren Advies Centrum (JAC) is er voor jongeren van 12 tot 25 jaar.

Je kan er gratis en vertrouwelijk terecht met vragen over mentale gezondheid, relaties, studies, wonen en meer. Dat kan zowel via chat als op een locatie van het JAC.

Voor jongeren van 10 tot 20 jaar die op zoek zijn naar therapeutische hulp is er daarnaast Therapeuten voor Jongeren (TEJO) Antwerpen. De organisatie biedt gratis, anonieme en laagdrempelige therapeutische gesprekken aan. Die kunnen zowel fysiek in een TEJO-huis als telefonisch plaatsvinden.

Mind Matters Week

Wie denkt dat aandacht voor mentaal welzijn na september weer verdwijnt, hoeft gelukkig niet lang te wachten op een volgende reminder. Van 16 tot en met 20 november organiseert UAntwerpen de Mind Matters Week, met activiteiten rond mentaal welzijn, verbinding en veerkracht.

Ook buiten die week blijft het belangrijk om ruimte te maken voor gesprekken over hoe het echt met ons gaat. Mentale gezondheid is niet iets waar je pas aandacht aan hoeft te besteden wanneer het misgaat. Preventie zit soms ook in iets kleins: niet wachten tot iemand kopje-onder gaat, maar onderweg af en toe vragen of die nog boven water is.

geen heldenverhaal nodig

Misschien is de belangrijkste boodschap van suicidepreventie dat je niet eerst volledig vast hoeft te lopen voordat je hulp mag vragen. We hebben van zelfstandigheid soms een soort olympische discipline gemaakt. Zelf je kot betalen, zelf je deadlines bijhouden, zelf je problemen oplossen en ondertussen vooral niet te veel laten merken dat het soms allemaal wat te veel wordt. Maar hulp vragen is geen bewijs dat je het niet aankan. Het is juist een manier om het niet allemaal alleen te moeten kunnen.

En voor wie zich zorgen maakt om iemand, geldt hetzelfde. Je hoeft geen redder te worden. Je kan luisteren, vragen hoe het gaat en samen op zoek gaan naar iemand die meer kan helpen.

september, oktober, november ...

Misschien zouden we daarom iets anders van september kunnen maken. Geen maand waarin we een keer per jaar collectief aan mentale gezondheid denken, om daarna vrolijk door te gaan met onze agenda's. Misschien zou iedere maand wel suicidepreventiemaand moeten zijn.

Niet omdat we dan twaalf keer per jaar posters met trieste gezichten moeten ophangen. Wel omdat praten over hoe het echt met ons gaat net zo normaal zou moeten worden als praten over onze punten of de dure broodjes in komida.

Want uiteindelijk hoeft suicidepreventie niet altijd iets groots te zijn. Het kan ook gewoon betekenen dat je iemand niet laat weggelaten met 'Gaaf wel'. Dat je nog eens vraagt: *Weet je het zeker?* En dat je dan blijft zitten voor het antwoord.

hulp nodig?

Denk je aan zelfmoord of maak je je zorgen om iemand? Bij de Zelfmoordlijn kan je gratis en anoniem terecht via het nummer 1813 of via de online chat. De lijn is 24 uur per dag bereikbaar. In een acute noodsituatie bel je 112. ☐

MUZIEK

Olga Pashchenko brengt Murnaus *Faust* met live piano

📅 Donderdag 22 oktober - 20:00
📍 AMUZ
🎫 Student €5 - Personeel €8
Vooraf reserveren noodzakelijk

Olga Pashchenko brengt de legendarische stomme film *Faust* (1926) live tot leven op piano. Verwacht duivelse drama's, indrukwekkende beelden en een soundtrack die recht voor je neus ontstaat!

Tickets reserveer je via de Rubi-nieuwsbrief die je elke eerste dinsdag van de maand ontvangt in je inbox!

The
Cultural
Factory

Rubi

Orphée et Eurydice

OPERA

📅 Dinsdag 27 oktober - 20:00
📍 Opera Ballet Vlaanderen
🎫 Student €5 - Personeel €8
Vooraf reserveren noodzakelijk

Een intens muziekdrama met een tragisch einde voor de zanger Orpheus, die zijn geliefde Eurydice tracht terug te halen uit het dodenrijk. De herwerkte versie van Hector Berlioz wordt gedragen door slechts drie protagonisten, terwijl het koor een dramatische sfeer creëert.

LÁZÁR – EEN SNOTNEUS MET SCHRIJFTALENT

Op de Frankfurter Buchmesse van 2024 werd er stevig geboden op het manuscript van de toen 21-jarige Zwitserse student Nelio Biedermann. Sindsdien heeft zijn historische familieroman *Lázár* maandenlang in de top tien van de fictieboeken bij Standaard Boekhandel gestaan en zijn de filmrechten verkocht aan regisseur Tom Tykwer. Niet slecht voor een boek dat begon bij een student die waarschijnlijk nog gewoon examens moest afleggen.

Lázár vertelt de geschiedenis van de Hongaarse familie von Lázár, van omstreeks 1900 tot de volksopstand van 1956. In die halve eeuw krijgt de familie zowat elke historische mokerslag over zich heen: de Eerste Wereldoorlog, fascisme, de Tweede Wereldoorlog, de Sovjetbezetting en de vlucht naar Zwitserland.

Centraal staan Lajos von Lázár en zijn kinderen, Eva, en Pista. Titels, land, geld en status verdwijnen; familiegeheimen, trauma's en herinneringen blijven. Psychische problemen, alcoholisme, overspel en zelfmoord maken van de von Lázárs bovendien eerder een familie voor een tragedie dan voor een familiefoto.

Toch voelt *Lázár* nooit als een geschiedenisles. Biedermann schrijft in korte, filmische hoofdstukken en heeft oog voor detail. Zijn stijl is kalm, terwijl onder de oppervlakte voortdurend iets dreigt te ontsprengen. Het knappe is dat hij een wereld oproept die hij

zelf nooit heeft gekend, want Biedermann werd geboren in 2003. Een gen Z'er dus, maar dan eentje die ons liever meeneemt naar het Hongarije van een eeuw geleden dan naar de zoveelste TikTok-trend.

Die leeftijd wordt nog opmerkelijker wanneer je zijn persoonlijke band met het verhaal kent. Zijn grootouders aan vaderskant vluchtten na de Hongaarse Opstand van 1956 naar Zwitserland. Zijn grootmoeder stond model voor Eva. Haar herinneringen, die door dementie steeds fragmentarischer werden, vormden het vertrekpunt voor de roman. Waar haar geheugen gaten liet vallen, vulde Biedermann die met verbeelding. *Lázár* wordt zo een boek over geschiedenis, maar ook over de vraag wie het recht heeft om een verdwenen verleden te vertellen.

Daar zit meteen een addertje onder het gras. Hoewel de sfeer vaak prachtig is, blijven sommige personages op afstand en zijn er passages die het tempoodeloos vertragen. Ook voelt het einde wat abrupt. Net wanneer je eindelijk weet wie je moet wantrouwen, beklagen en vooral nooit als familielid op een barbecue zou willen uitnodigen, is het boek afgelopen.

Toch blijft vooral de ambitie hangen. *Lázár* is geen vlekkeloos debuut, maar wel een bijzonder straf debuut. Biedermann schrijft over oorlog, familie, schuld en herinnering met een maturiteit die bijna irritant is. Misschien is dat uiteindelijk het grootste mysterie van *Lázár*: niet hoe deze familie zo veel ellende heeft overleefd, maar hoe zo'n jonge schrijver een verdwenen wereld zo overtuigend tot leven kan wekken.

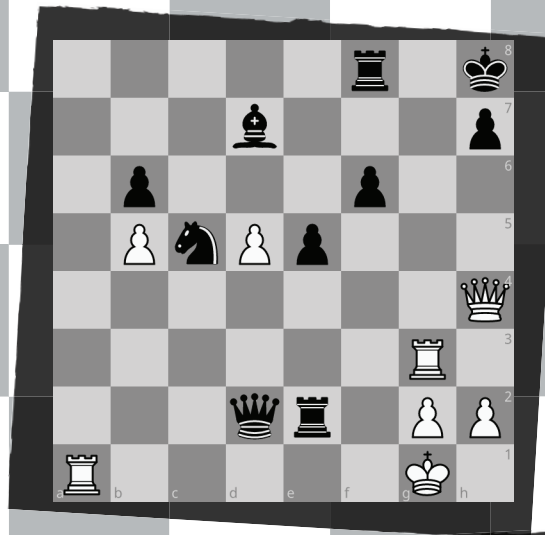
♦ Jana Geets ♦ Mila De Jager ♦ Lina Goethals

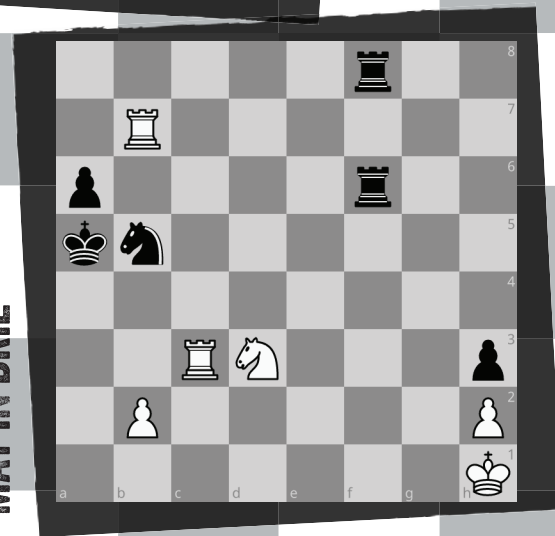
		2			5		9	1
4			8					
1	5			9		8		3
				2	3	7		
	4					9	1	
7			1					
	9				4	2		
		4		5	2			
	2						6	7

				5	
6		2			
	6			1	
					3
2		3	4		

SCHAKPUZZEL'S

WTAANZET
MATINVER

WAT AANZET
WAT ANDRIE

Studentenschaakclub De Rode Loper zegent ons elke editie met doordachte schaakpuzzels. De regels zijn eenvoudig: er is slechts één winnende zet(ten-combinatie). Dat kan schaakmat zijn, maar ook materiaalwinst of net uit een dodelijke val ontsnappen.

oplossing schaakpuzzels

1. Dx16+ Tx16 2. Ta8+ Le8 3. Tx8+ T8 4. Tx18+ 1. Ta3+ Pxa3 2. b4+ Ka4 3. Pc5#

PUZZELS

[illegible]

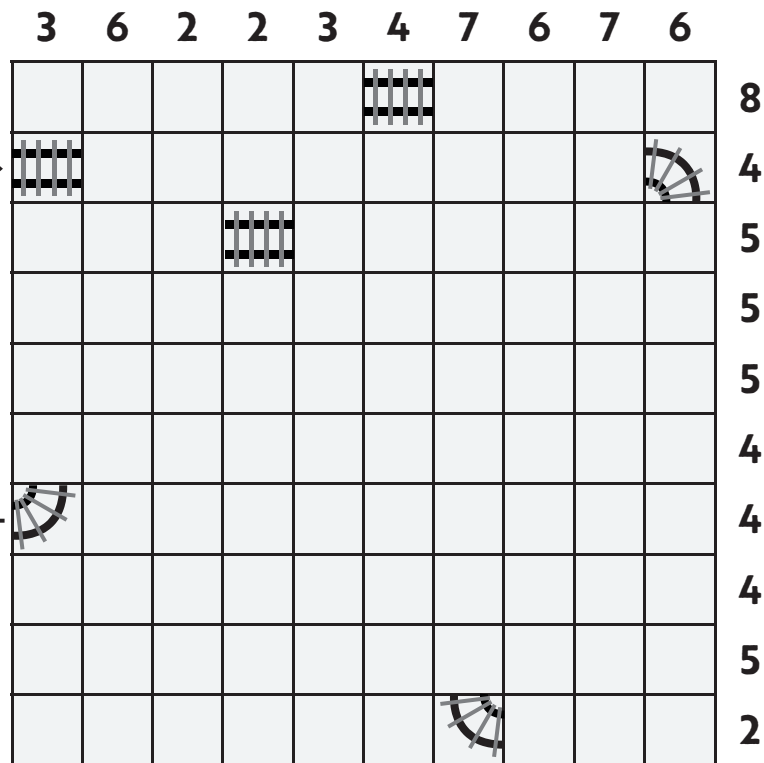
BEROERTE	LAZAR	STEM
EGO	MANDARIJNTJE	STROOM
EHBCDE	NIEMENDAL	TAGO
EPISTEMISCH	NOBELPRIJS	TENT
ETEN	OPENING	VLEERMUIS
HOGHE RIELEN	SEPTEMBER	
INCLUSIE	SOLAR BOAT	

WOORDZOEKER

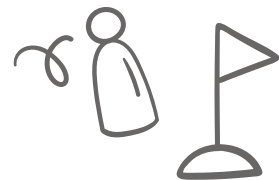
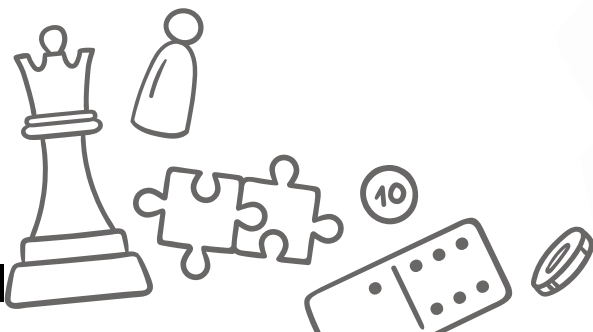
Deze editie op de agenda: **Treinspoorpuzzel.**

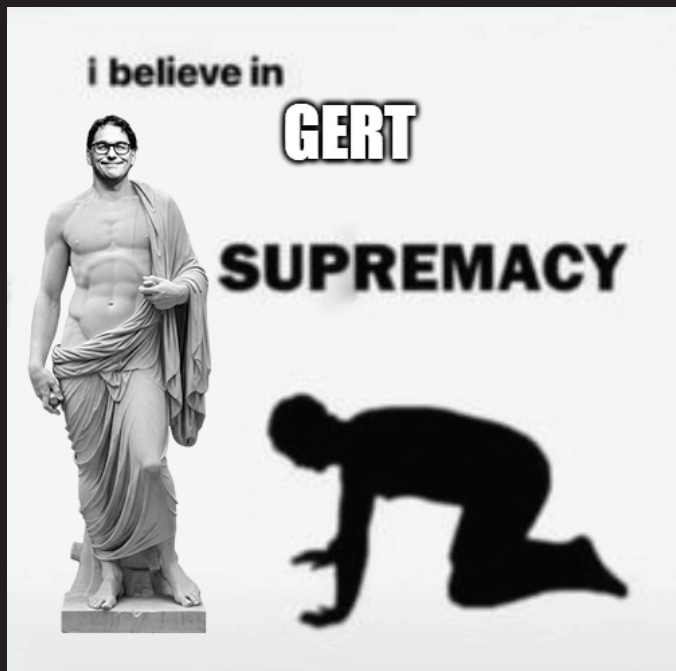
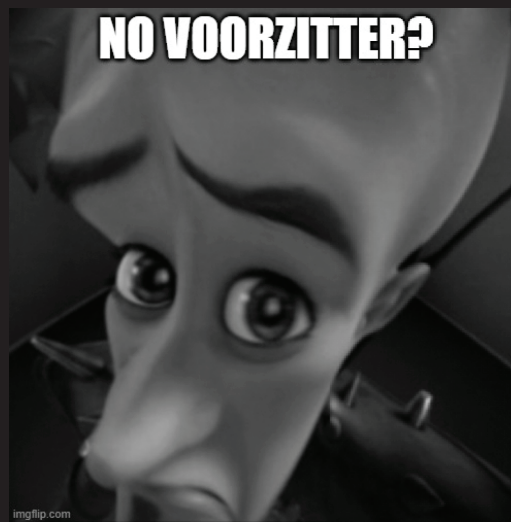
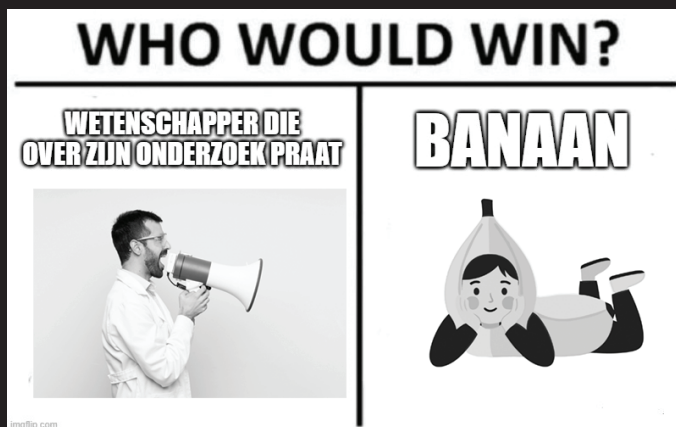
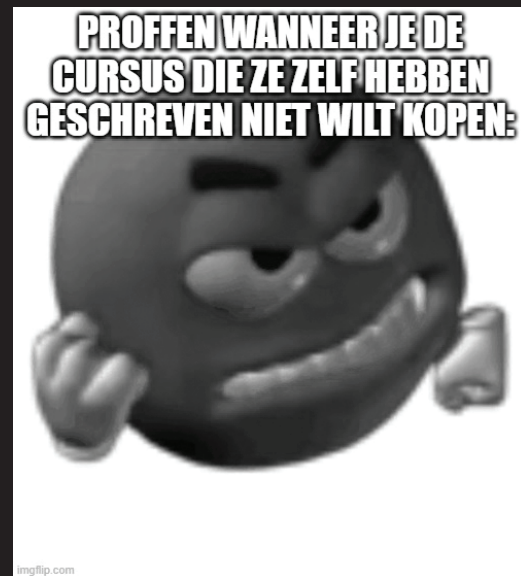

 Silke Ramaekers

Mogelijke treinsporen:

HET PEPERKOEKENHUISJE

🍄 Lotte Mertens & Lieve 🍄 Rabiathou Jalloh 🍄 Bjorn De Busschere

Het peperkoekenhuisje
in het bos van niemendal.
Een aantrekkelijk stekje,
uiterlijk,
tot je dichterbij gaat.

Het stamcafé der volwassenen
in de jungle van onbegrip.
Het oogt leuk,
uiterlijk,
tot je binnenstapt en niet meer terug kan.

Waarom kan ook ik niet
als Hans of Grietje zijn
en ontsnappen uit
de magnetische straal
van de volwassenheid?

- Lieve (1991)

Zo zoet op het eerste gezicht,
maar zo zuur bij die eerste hap.

Het peperkoekenhuisje is gewoon
een malafide grap.

Hans en Grietje,
al hadden ze echt bestaan,
waren ook niet ontsnapt
aan volwassenheid.

De heks was kansloos,
de tijd genadeloos.

Maar mama,
als dit dan de jungle is,
ben ik blij dat we samen
tussen de bomen verdwalen.

En misschien begint het sprookje
pas wanneer niemand
nog in sprookjes gelooft.

- Lotte (2026)

Epistemisch

✦ Maxwell Vormezeele

Je zal het maar voorhebben: het ligt op het puntje van je tong en toch kan je er niet opkomen. Dat ene woord ontglipt je keer op keer. Ook dit jaar schiet dwaars alle schlemielen in zulke navrante situaties onverdrotten te hulp. Maandelijks laten we ons licht schijnen op een woord waar de meest vreemde betekenis, de meest rocamboleske herkomst of de grappige verhalen achter uitgaan. Deze editie buigen we ons over 'epistemisch'.

Epistemisch komt van het oud-Griekse woord *epistēmè*, wat 'kennis' betekent. Het woord duikt voor het eerst op in de werken van Plato. In zijn ideeënleer maakte hij onderscheid tussen echte kennis en opinies (*doxai*). Kennis was iets dat zeker was, omdat dat volgens hem uit een wereld van tijdloze vormen kwam. Opinies daarentegen waren iets onzekers, omdat die uit een wereld van sensatie kwamen. Ook Aristoteles sprak over *epistēmè* in zijn werken. Daar doelde hij op wetenschappelijke kennis als 'weten om te weten' en niet iets dat gericht was op een praktisch nut. De ideeën van die twee filosofen vormden de basis voor de kennistheorie, ook bekend als epistemologie. Dat is de wetenschapsfilosofie die zich bezighoudt met onderzoek naar kennis.

Als epistemisch denker binnen die filosofie moet je je afvragen: wat is kennis? Wel, dat is alles wat je leert en onthoudt. Het is de informatie die je vergaart, beschrijvingen en vaardigheden die je door ervaringen of je studie hebt

gekregen. Als student moet je wel onthouden dat kennis niet absoluut is en dat het vergaren ervan uitdagender is dan je zou denken. Neem het van mij aan. Het is een grote epistemische kwestie.

Kennis is opgebouwd uit feiten. Die zouden in principe waar moeten zijn, maar ze kunnen evengoed onwaar of onvolledig zijn. Dat is in de academische wetenschap een veelvoorkomend probleem. We hebben een zekere kennis over de geschiedenis, maar onthoud dat die onvolledig is. Doordat bepaalde bronnen verdwenen of nog verborgen zijn. Ook in het dagdagelijkse leven is omgaan met feiten geen eenvoudige klus. Op tv zie je populistische politici die afkomen met cijfers en feiten, waarvan het niet zeker is of die correct zijn. Vaak spelen ze zelfs in op jouw gevoelens, beter bekend als *post-truth*. Die situaties zijn duidelijke voorbeelden van epistemische obstakels.

Een belangrijke vaardigheid om met epistemische kwesties om te gaan in jouw opleiding en het dagelijkse leven, is kritisch denken. Docenten zullen dat tijdens de lessen nog eens sterk benadrukken. Stel je altijd de vraag waar de feiten vandaan komen, verifieer ze met andere bronnen en trek vervolgens de juiste conclusie. Je kan best kritisch zijn, voornamelijk tegenover academici. Een onderdeel van hun beroep is namelijk om zich kwetsbaar op te stellen en zo hun eigen onderzoek te laten weerleggen. Door die methode toe te passen, kom je steeds dichterbij de waarheid waar iedereen recht op heeft. □

dwars

HET GROTE DWARSDICTEE

~ PANNEKOEKEN
EDITIE ~

SCHRIJF JE NU IN!

📅 14 OKTOBER
🕒 18U30 TOT 21U
📍 S.R.201

GEVOLGD DOOR RECEPTIE
MET GRATIS PANNEKOEKEN

OOK DAT NOG ...

GROOTMOEDER REKENT INSGHRIJVINGSGELD OM NAAR BELGISCHE FRANK

BEN WEYTS VIERT VIJFDUIZENDSTE 'GEKNIPTE' STUDENT MET
EENZAME AVOND ALLEEN, ZOALS ELKE AVOND

GEËNGAGEERDE STUDENT STOPT MET STUDIE OM ZICH VOLLEDIG OP
VERENIGING TOE TE SPITSEN: "COMBINATIE WERD ONHOUDBAAR"

UANTWERP4PALESTINE HOUDT FLASHMOB VOOR RECTORAAT

STUDENTENRAAD ZKT VOORZITTER

De Studentenraad vond na drie maanden nog steeds geen voorzitter.
Wat vinden studenten daarvan?

"Hebben ze al geprobeerd om via mail te
werven?"
Student Communicatiewetenschappen

"Een Studentenraad zonder voorzitter is zoals
cornflakes zonder vodka"
Student Metaforische wetenschappen

"Mijn denkbeeldige vriend wil het wel doen, maar hij
is nogal racistisch."
Student Introspectieve wetenschappen

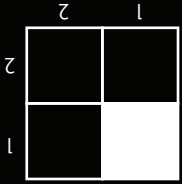

"Hebben ze al geprobeerd om de titel aan te passen
naar iets catchy, zoals stuvertollah of sjamaan?"
Student Politieke wetenschappen

"Voorzitter zijn is zó 2024."
Voorzitter Studententraad, 2024

PUZZEL JE KROM

horizontaal

1 a, i, o, u ...

2 rundersoort, tevens Antwerpse

frituur

verticaal

1 a, e, i, u ...

2 boomsoort in Hof van Liere

- Kan jij deze gebeurtenissen
chronologisch rangschikken?
- Academische opening 2024
 - Geboorte van Christus
 - Iraanse Revolutie van 1979
 - Verordening (EU, Euratom) 2020/2093 van de Raad van 17 december 2020 tot bepaling van het meerjarig financieel kader

KROM'S '18 ONDER '18'-LIJST

Cliff Hanger

De komende drie edities maakt onze redactie de '18 onder '18' bekend. Dat is een lijst van de meest veelbelovende eerstejaars-studenten aan onze universiteit.

18 – Mert Bogaeerts

Eigenaar van een das.

17 – Mieke Van der Borcht

Kan met haar tong een knoop leggen in een kerseNSTEeltje.

16 – Arend Oostwinkel

Indrukwekkende kennis van Belgische en Nederlandse seriemoorde-naars.

15 – Fien Doens

Geen *psycho*, in tegenstelling tot de geruchten. Haar exen spannen alle zes samen om haar zwart te maken.

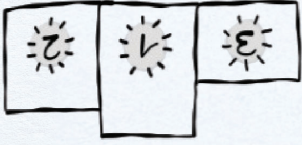
14 – Willem Opsomer

Vindt het belangrijk om ChatGPT altijd na te lezen alvorens het antwoord als taak in te sturen.

13 – Sanne Beelen

Kan volgens haar mama heel mooi zingen.

To be continued...

KOMIDA TEST VEBLLEN-THEORIE UIT

MET SPAGHETTI VAN 85 EURO

Beth Weter

LELIJK, SOVIETACHTIG GEBOUW – In de komida op de Stadscampus wordt de nieuwe spaghetti van 85 euro voor het eerst aangeboden. Voor ons staat een bord spaghetti bolognese, royaal gedecoreerd met bladgoud, exotische veren en een volledige zalim. In het achttien-karaats gouden bord zitten ledlampjes en luidsprekers ingebouwd.

“Toen we van de theorie hoorden, waren we extatisch”, vertelt de komida-baas ons. “We zoeken natuurlijk al langer naar manieren om onze gerechten zo duur mogelijk te maken, maar we zochten nog naar een manier om de overstap te maken van het middensegment naar het luxesegment.”

Wat doen jullie als de vraag bij studenten laag blijft? “Dat is het briljante aan Veblen: als het niet aanslaat, dan trekken we gewoon de prijs omhoog.”

ONBETAALDE ADVERTENTIE

KREUM DE TOILET

De heerlijke geur van Epson Rich Black® op Canon 120g/m² Platinum Semi-Glossy®

Ruik hem hier

KREUM DE TOILETTE – VERLEID(T) MET GEMAK

GROTE STUDENTENBEVRAGING

Ann Keltje

Het is weer die tijd van het jaar waarin de Grote Studentenbevraging van de Studentenraad wordt afgenomen. Dit jaar rond het thema 'concentratiehulpjes', krom kreeg een vroege inkijk in de antwoorden.

Vraag 1: Wil je voorzitter worden van de Studentenraad?

ja ■ nee ■

Vraag 2: Welke richting volg je?

TEW ■ Rechten ■ Geneeskunde ■ iets anders ■

Vraag 3: Neem je genoeg pauzes tijdens het studeren?

altijd ■ vaak ■ soms ■ nooit ■

Vraag 4: Hoe tevreden ben je van het contact met je dealer?

tevreden ■ eerder tevreden ■ eerder ontevreden ■ ontevreden ■

Vraag 5: Maak je af en toe een wandeling tijdens het studeren?

altijd ■ vaak ■ soms ■ nooit ■

Vraag 6: Hoe waarschijnlijk is het dat je je dealer zou aanraden aan vrienden of familie?

zeer waarschijnlijk ■ waarschijnlijk ■ onwaarschijnlijk ■ zeer onwaarschijnlijk ■

Vraag 7: Schenk je voldoende aandacht aan gezonde voeding tijdens de examenperiode?

altijd ■ vaak ■ soms ■ nooit ■

Vraag 8: Wat is de maximale hoeveelheid coke die je per dag nuttigt?

< 1 gram ■ 1 - 2 gram ■ 2 - 5 gram ■ > 5 gram ■

Vraag 9: Heb je vrienden bij wie je terecht kan voor een babbel?

veel ■ enkele ■ één ■ geen enkele ■

Vraag 10: Heb je vrienden bij wie je terecht kan voor Rilatine?

veel ■ enkele ■ één ■ geen enkele ■

Vraag 11: Dream blunt rotation?

Meest gegeven antwoorden: Elon Musk, Karl Marx, Jezus

KROM TAKES OVER

Waarde kromianen

De herfst begint, het blad valt. Dit is de start van een nieuw academisch jaar waarin we nogmaals zullen proberen om dwaars met de grond gelijk te maken. Ik heb dwaars (de bijlage van deze krom eens gelezen en eerlijk gezegd: het resultaat is maar pover ... Versta me niet verkeerd, die dwarsers doen hun best, maar het is toch niet je dat.

In deze editie geven we julië een vroeger inktijk in de resultaten van de Grote Studentenbevraging, waarin gepolst werd naar het gebruik van concentratiehulpjes. Daarnaast presenteren we het eerste deel van krom's '18 onder-18'-lijst. Tot slot hebben we een scoop over een mysterieus vleermuisetend zoogdier dat op de campus rond dwaalt.

Lw hoofdredacteur

Blanche Blowitz

Over krom

krom is het betere Antwerpse studentenblad en het morele kompas voor meer dan 400.000 UAntwerpen-studenten. Aan het hoofd van krom staat onze hoofdredacteur, Blanche Blanco, tevens de spirituele leider van het kromperium.

Redactie

hoofdredacteur	Blanche Blanco	PR	Kaat Ching
katern opinie	Beth Weter	expert bevestigingen	Ann Kette
katern studentenleven	Cliff Hanger	katern onderwijs	Zugang Derups
factchecker	Nick Correct	interne relatietherapeut	Polly Amorlie
spellingchecker	Kenny Schreive	drukkerij	Hyena

"NIEMAND ZAL JE GELOVEN": RECTOR

BIJT VOOR MIJN OGEN KOP VAN

VLEERMUIS AF

✓ Nick Correct

DONKER STEEGJE — Hoewel het door weinigen geloofd zal worden, kan ik bevestigen dat rector Herwig Leirs gisterenavond de kop van een babyvleermuis afbeet, waarna hij griezelig gieschelde en verdween.

Ooggetuigen (waarvan ik de enige ben) getuigen dat de rector een vleermuis achterna hinkelde als een verdwaaald pingpongballetje, waarna hij het gevecht zoogdier uit de lucht rukte. De rector stak de pasgeboren vleermuis in zijn mond en beverdigde zijn vleselijke zinnen door de kop eraf te bijten. De rest stak hij weg in zijn broekzak, waarschijnlijk om later van te smullen. Met een postlimactisch ademritme fluisterde hij "Niemand zal je geloven" naar mij. Vervolgens lachte hij op kwaadaardige wijze en verdween alsof er niets gebeurd was.

"Niemand zal je geloven"

Hoewel sceptici zeggen dat het gevaarlijk kan zijn om zulke verhalen zomaar te geloven, wakkerert dat wel het debat aan over het aansprakelijk houden van hedonistisch gedrag van personen in een machtspositie, zeker wanneer dat gebeurt in de buurt van studenten. Het afbijten van vleermuisenkoppen is bovendien in strijd met de gedragscode van Universiteit Antwerpen.

Voedingsexperts waarschuwen dan weer dat vleermuizen geen goede bron van voedingsstoffen zijn: een typische vleermuis bevat zo'n 200 à 250 kilocalorieën, terwijl een volwassen rector al snel 2.700 kilocalorieën per dag nodig heeft. Daarnaastverteren haar en botten moeilijk. □

**KROM'S
'18 ONDER 18'-LIJST**

**"NIEMAND ZAL JE GELOVEN":
RECTOR BIJT VOOR MIJN OGEN
KOP VAN VLEERMUIS AF**

**MANDARIJNTE
GEPELD IN R.107**

HET BETERE STUDENTENBLAD VAN UANTWERPEN

KROM

